NATAȚIE

A. GRINȚESCU: „Pentru a se omogeniza, echipa națională trebuie să joace în permanență"

Confirmînd ascendentul de formă manifestat încă de la turneul de la Magdeburg (acolo echipa a fost la un pas de locul I), reprezentativa de polo a României a dominat autoritar întrecerile primei ediții a „Cupei Dunării", înscriindu-și în palmares cel de al doilea succes într-o competiție internațională a acestui sezon. Este drept, națională țării noastre nu a avut de data aceasta adversari de valoarea celor pe care i-a întrecut în „Cupa orașului București". Dar, după cum afirmă antrenorul A. Grințescu, jocul echipei este în continuu progres.

La întoarcerea de la Bratislava i-am solicitat antrenorului principal al națională un scurt interviu privind evoluția tricolorilor:

— Ce a însemnat acest turneu în planul de pregătire în vederea J.O.?

— Știam că nu vom întîlni adversare de renume. De altfel, nici nu ar fi prea indicat să jucăm mereu numai cu cele mai bune echipe din lume. De data aceasta am putut verifica, în condiții de joc diferite, o serie de scheme tactice în ofensivă și mai ales pentru contraatac. Băieții au înțeles acest lucru, au înotat mai mult, ajungînd cu regularitate în fața porții adverse cu un om sau doi în plus. A fost un prim punct cîștigat. În al doilea rînd, am avut posibilitatea să folosim mai des jucătorii mai puțin experimentați. Aceștia (Claudiu Rusu, Mihai Popescu, Dinu Popescu) s-au încadrat bine în mecanismul ofensiv al formației, evoluînd cu dezinvoltură. Vreau să-l remarc în mod deosebit pe Lazăr (10 goluri, golgeterul turneului), dar și pe ceilalți componenți ai lotului

— Sînteți mulțumit de eficacitatea echipei?

— După un asemenea turneu, care nu a ridicat probleme deosebite, este greu să apreciezi. Totuși se face simțită lipsa de curaj (și precizie) în șuturile de la distanță. Exceptîndu-l pe Zamfirescu, ceilalți jucători nu-și asumă riscul și dacă nu vom învăța în asemenea partide să șutăm puternic și precis de la 8—10 metri nu vom învăța niciodată.

— Echipa României, în comparație cu celelalte selecționate puternice de pe continent, continuă să fie cea mai activă, avînd pînă în prezent 18 meciuri internaționale. Acest lucru nu va influența în mod negativ — este vorba de oboseală — evoluția la „Trofeul Jadran", cel mai important turneu al anului?

— Nu cred. Băieții au o mare poftă de joc și sînt bine pregătiți fizic. Vom continua în același ritm; vom juca la Varna, la Budapesta și meciurile din cadrul Balcaniadei. Pînă în septembrie vom mai susține deci aproximativ 15—16 partide. Echipa trebuie să se călească, să se omogenizeze, să ajungă măcar la valoarea exprimată în anii 1960—66. Și acest lucru nu-l vom putea realiza decît jucînd în permanență.

— a. v. —

La Reșița

OPRIȚESCU A ÎNOTAT 100 m LIBER ÎN 57,2

În cadrul unui concurs de înot desfășurat la Reșița (bazin de 50 m), la care au participat și sportivi clujeni, s-au înregistrat următoarele rezultate: Oprițescu 57,2 — 100 m liber; Almer 4:27,2 — 400 m liber; Lavinia Donia 68,5, Julieta Mirosu 68,8 — 100 m liber; Judit Hunyadi 40,7 — 50 m spate și 1:33,6 — 100 m bras-record fetițe C; Siegrid Slecian 1:14,8 — 100 m delfin; Mariana Giurcă 1:19,6 — 100 m spate și M. Biclesan 1:13,4 — 100 m spate. **(D. Glăvan**-coresp.).

CRISTINA BALABAN ȘI ANCA GEORGESCU — 4 VICTORII LA ROVINJ

ROVINJ 6 **(prin telex de la redacția ziarului Sportske Novosti).** Înotători din Austria, Bulgaria, România și Iugoslavia au luat startul în concursul internațional desfășurat în noul bazin de 50 m din localitate. Cea mai bună comportare din lotul sportivilor români au avut-o Cristina Balaban și Anca Georgescu, învingătoare în cîte două probe. Iată cîteva din rezultatele tehnice:

100 m liber (b): Lustig (Iug.) 58,7, Kostanjsek (Iug.) 58,7, I. Miclăuș (România) 58,7; 200 m delfin (b): Rogusici (Iug.) 2:18,9, ...4. Miclăuș 2:34,5; 100 m bras (b): Kurbanovici (Iug.) 1:12,3, Șoptereanu (România) 1:13,3; 200 m bras (b): Kurbanovici 2:40,1, Hempel (România) 2:41,1; Șoptereanu 2:42,6; 100 m delfin (b): Szabo (Iug.) 62,0, ...4. Miclăuș 63,1; 100 m spate (f): Cr. Balaban (România) 1:14,6, Porenta (Iug.) 1:16,5; 100 m bras (f): A. Georgescu (România) 1:22,8, Svarc (Iug.) 1:24,2; 200 m spate (f): Balaban 2:41,5; 200 m bras (f): Georgescu 2:58,3.

ATLETISM

CINE NU RISCĂ... NU CÎȘTIGĂ!

Antrenorul **Gheorghe Stănel** care a însoțit echipele țării noastre la Budapesta, la dubla întîlnire cu reprezentativele Ungariei, ne-a împărtășit cîteva din impresiile sale de la recentul concurs de pe stadionul Elöre.

„Indiscutabil, sportivii unguri ne sînt superiori la multe probe, în special la aruncări, și alcătuiesc o formație destul de omogenă, rodată și bine pusă la punct. Cu toate aceste calități ale gazdelor, nu ne-am închipuit că, mai ales în prima zi, scorul general avea să le fie favorabil la o diferență atît de mare (69—37 p). Dar, nu-i mai puțin adevărat că la această diferență au contribuit direct și... atleții noștri. În legătură cu această comportare, sînt de spus cîteva lucruri. Mai întîi, faptul că am ajuns la Budapesta în preziuna concursului; așteptarea de la aeroport, dinaintea plecării; zborul cu avionul, mediul nou etc. toate au creat o stare de excitație cu efecte negative pentru cei care au concurat sîmbătă. În afară de acest aspect, nu trebuie însă omisă valoarea concurenților noștri, dar mai cu seamă amănuntul că foarte mulți dintre ei caută să intre în formă la începutul sezonului competițiilor în aer liber, concursul de primăvară fiind piatra de încercare pentru cucerirea locurilor în loturile naționale. De mai multă vreme, atleții noștri se remarcă prin cifre deosebite la acest concurs de primăvară, pentru ca, mai apoi, abia să-și mai îmbunătățească performanțele pe parcursul cîtorva luni de întreceri, una mai importantă decît alta. În sfîrșit, nu toți atleții noștri știu să concureze! Prea puțini dintre ei sînt dornici să... riște, în sensul luării unei curse pe cont propriu, de a se bate pentru victorie, pentru un rezultat de valoare. Ei se mulțumesc de cele mai multe ori, cu puțin, adică cu un succes în fața celuilalt atlet român din concurs. Este o realitate care trebuie să dea de gîndit, în primul rînd nouă, antrenorilor.

În ziua a doua, mai odihniți și în orice caz mult mai mobilizați din punct de vedere psihic, atleții români au reușit să se comporte mai bine, mai aproape de valoarea lor reală. De la cele două victorii din prima zi (Corbu și Puiu, acestuia i-a fost acordat ulterior primul loc, după consultarea atentă a fotografiei sosirii), duminică, atleții români au cîștigat lungimea (Jurcă, 2 sărituri de 7,85 m), 400 mg (Rățoi), 10 000 m (Scheibie), 3000 m obstacole (Cefan), 4×400 m, și n-a lipsit mult ca să mai fi putut obține victoria și în alte probe. Oricum, a fost altceva!

Cel mai mult m-a bucurat succesul elevului meu Gheorghe Cefan care, în condiții de concurs destul de grele (pistă de zgură, vînt puternic, adversari mai modești), a obținut totuși 8:41,8. Față de calitățile sale și față de seriozitatea cu care se pregătește, nici nu mă gîndesc ca anul acesta să nu alerge 8:30,0, dacă nu chiar și mai bine, să nu se califice pentru finală la Helsinki. Despre München, mai avem încă timp de vorbit...

Acum mă preocupă pregătirea pentru campionatele naționale de seniori (24—25 iulie), de la București. La Budapesta, atleții de la Rapid au cîștigat 7 probe; sperăm ca la naționale numărul lor să fie și mai mare".

FANFARA CÎNTA, PUBLICUL AȘTEPTA...

Epistolele săptămînii

Amatorii de fotbal care locuiesc în orașe mai mici — și deci cu echipe în categorii inferioare — trăiesc clipe de mare emoție atunci cînd află că în urbea lor urmează să sosească o echipă din divizia națională A. Pornind de la un astfel de eveniment, iată ce ne-a scris *Viorel Manoliu*, deunăzi: *„Un afiș mare apărut în centrul orașului Focșani anunță că în ziua de 24 iunie echipa locală Luceafărul — nou promovată în divizia C — va întîlni într-un meci amical pe Jiul Petroșani".*

Ușor de imaginat interesul pe care l-a stîrnit vizita echipei din care făceau parte Ion Constantin, Libardi, Peronescu și ceilalți. Organizatorii și-au ornat stadionul, au început să facă pregătiri. Totul era în fierbere, mulți dorind să contribuie la reușita primirii.

Și a venit ziua meciului — anunțat pentru ora 17.30. Zeci, sute de oameni umpleau străzile micului oraș îndreptîndu-se spre stadion. *„De zece ani, apreciau organizatorii, n-a mai venit atîta lume pe stadionul din Focșani".* Încet, încet, spectatorii își ocupau locurile, în timp ce o fanfară întreținea, agreabil, buna dispoziție. *„Dar o veste ne-a întunecat,* scrie V. Manoliu. *Jiul nu venise la stadion. Unii pretindeau că jucătorii ar fi cazați la complexul turistic „Căprioara", alții că vin cu rapidul de 17.28. La 17.40 am avut un răspuns sigur: minerii au telefonat că sînt la... Petroșani".*

Nu mai are rost să redăm necazul celor din Focșani. Un meci stabilit n-a mai avut loc fiindcă — la 10 minute după ora la care trebuia să înceapă partida — oaspeții mult așteptați au anunțat că nu mai pot veni fiindcă unii jucători au examene. Nu se știa oare aceasta încă din momentul acceptării partidei? Este vorba pînă la urmă de un respect pe care orice echipă — chiar de divizia A — îl datorează publicului, oamenilor care lasă alte treburi pentru a veni s-o vadă, gazdelor îndatoritoare. Nu-i de loc plăcut să se întîmple ca la Focșani unde — așa cum spune autorul scrisorii — *„fanfara cînta, publicul aștepta iar Jiul la Petroșani era...".*

Modesto FERRARINI

caiac-canoe

PE CULOARUL VICTORIEI

Lacul Snagov a găzduit un nou concurs de caiac-canoe. Este vorba de întrecerea dintre juniorii români și bulgari, cîștigată de sportivii noștri cu... 8—0. Punctaj general: 62—25 în favoarea caiaciștilor și canoiștilor gazdă.

Rezultate (în ordinea desfășurării probelor disputate pe un traseu de 500 m): **K 1** ((băieți): 1. Simion Chirilă (România) 2:15,9, 2. Ivan Petrov (Bulgaria) 2:16,7, 3. Boris Uzum (România) 2:22,5; **K 2** (fete): 1. România (Nastasia Nicolae, Dumitra Timofte) 2:08,9, 2. România (Nichiforov, Cozma) 2:09,1, 3. Bulgaria (Efimova, Vraceanska) 2:21,6; **C2**: 1. România (Marcov, Lisov) 2:08,3, 2. România (Petrenco, Cisleganu) 2:10,9, 3. Bulgaria (Iliev, Tomov) 2:16,4; **K 2** (băieți): 1. România (Chirilă, Diba) 1:55,5, 2. România (Susoi, Ivan) 1:55,2, 3. Bulgaria (Dumitrov, Ivanov) 1:56,4; **K4** (fete): 1. România (Timofte, Nicolae, Siminov, Marioara) 1:56,8, 2. România (Ivanov, Sadovnic, Cozma, Nichiforov) 1:57,1, 3. Bulgaria (Mateva, Efimova, Vraceanscă, Petcova) 2:12,9; **C1**: 1 .V. Serghei (România) 2:20,8, 2. P. Marcov (România) 2:23,4, 3. P. Muidovilov (Bulgaria) 2:28,6; **K4** (băieți): 1 .România (Simion, Diba, Ivanov, Malihin) 1:38,8, 2. Bulgaria (Dimitrov, Ivanov, Petrov, Chirilov) 1:40,6, 3. România (Susoi, Ivan, Marin, Uzum) 1:42,0; **K1** (fete): 1. M. Ivanov (România) 2:23,2, 2. N. Sadovnic (România) 2:25,9, 3. E. Mateva (Bulgaria) 2:36,9.

TENIS

După campionatul republican al copiilor

O EDIȚIE GENERATOARE DE SPERANȚE

Dacă am judeca numai din punct de vedere cantitativ ediția din acest an a campionatului republican rezervat copiilor și tot putem să ne declarăm satisfăcuți: peste 200 de participanți și-au disputat, timp de 6 zile, titlurile puse în joc! Dar, recent încheiatul campionat ne-a oferit și plăcuta surpriză a unor întreceri de bun nivel tehnic. Făcînd această din urmă afirmație ne gîndim, în primul rînd, la grupele mici de copii (băieți și fete 8—10 și 11—12 ani), unde jocurile, în ansamblu, s-au ridicat cu mult peste valoarea celor din edițiile precedente. În afara tenismanilor Florin Segărceanu și Eduard Pană și a Cosminei Popescu și Lunelei Orășanu — cîștigători ai titlurilor de campioni, despre care se poate spune că sînt autentice talente, alți cîțiva copii, deși nelaureați (Andrei Mîrza, Camelia Chiriac, surorile Maria și Lucia Romanov), s-au dovedit speranțe de mîine ale tenisului nostru, constatare care nu poate decît să ne bucure. Ne-au confirmat acest lucru și antrenorii A. Segărceanu și T. Bădin, părerea amîndurora fiind că, îndrumați competent și supuși unor antrenamente metodice, bine coordonate, copiii amintiți sînt capabili de progrese rapide și sigure.

Ar mai fi de remarcat disputa pe care provincia (mai pregnant în actuala ediție) a inițiat-o pentru o înaltă calitate a jocului. Avem în vedere, în susținerea afirmației, în primul rînd clubul Constructorul Hunedoara (antrenori Ion Crișan și dr. Marcel Baia) care, prezentîndu-se la întreceri cu 3 tenismani, a cules o „recoltă" bogată: două titluri de campioni și un finalist (Sorin Orășanu la dublu-mixt). Este o confirmare a seriozității și pasiunii cu care muncesc cei doi antrenori. S-ar putea face observația că ei și-au ales doar cîțiva copii, dintre cei mai talentați, pe care îi antrenează de ani de zile și îi pregătesc pentru astfel de întreceri. Nu vedem nimic rău în aceasta. După cum este tot atît de meritorie preocuparea antrenorilor de la clubul bucureștean „Cutezătorii" (E. Modiano și T. Bădin) care au avut 7 reprezentanți în finale, dintre care 4 au cîștigat titluri de campioni. În acest caz este vorba despre pregătirea, în proporție de masă, a copiilor capabili să susțină și să cîștige meciuri de interes major. Și dintr-o pepinieră și din cealaltă, numai tenisul nostru are de cîștigat.

Referindu-ne la grupele mari de concurenți, este de remarcat prezența cîtorva copii (13—14 ani) de asemenea deosebit de înzestrați. Ne gîndim la Cristian Fețeanu și Ana Balasz (cîștigătorii titlurilor), precum și la Ion Bîrcu, Laurențiu Țiței, Radu Opreanu și Dan Oprea, jucători care tind să deprindă un tenis modern, în care loviturile ofensive precumpănesc. Dar de departe — părerea fiindu-ne împărtășită și de specialiști — jucătorul cel mai complet, cel mai bine dotat al acestui campionat s-a dovedit a fi Cristian Fețeanu.

Acestea sînt cele cîteva considerente pe care le-am avut în vedere, afirmînd că ediția 1971 a campionatului republican al copiilor a fost generatoare de mari speranțe.

I. G.

A fost plăcut de a fi constatat — la actuala ediție a campionatului copiilor — că antrenorii s-au preocupat în mod deosebit de a-i învăța pe micii tenismani executarea cît mai corectă a loviturilor. Iată, surprinsă în imagine, o frumoasă lovitură de backhand-volé a jucătorului Eduard Pană.

Echitația mai are de învins

(Urmare din pag. 1)

la îmbunătățirea dresajului, să se insiste asupra pregătirii fizice, pentru a realiza rezistența în regim de viteză la nivelul cerințelor probelor olimpice pentru **steeple** și **cros**, la proba de fond. Adăugăm și necesitatea pregătirii tehnice pe **obstacole** în teren, în condiții de dificultate crescîndă.

Stadiul actual al pregătirilor credem că poate fi apreciat ca satisfăcător, dar pentru a avea certitudinea că nu greșim, ar fi desigur necesar ca, în perioada care a mai rămas, lotul de la concursul complet să fie prezent și la startul altor întreceri de anvergură, singurele în măsură să confirme sau să infirme afirmațiile de acum.

LA OBSTACOLE, DOAR ÎN PROBA PE ECHIPE

În ceea ce privește **obstacolele**, federația de specialitate a adoptat două căi de pregătire a eventualilor olimpici.

Un lot, compus din **Aurelian Stoica, Cornel Ilin** și **Dumitru Velea**, se antrenează sub îndrumarea antrenorilor noștri, participînd la diferite întreceri internaționale. Ei au la dispoziție cîțiva cai **(Pikup, Viteaz, Zefir, Jul)** buni, dar care nu au fost verificați încă în concursuri „tari". De altfel și cele la care au luat startul în acest an (Bratislava, Budapesta, Novi Sad) nu au fost, din punct de vedere al dificultăților, de nivel olimpic. Disputele din cadrul Balcaniadei de la Belgrad, ca și celelalte confruntări vor clarifica dacă în 1972 vor putea fi atacate probe de dificultate olimpică.

Celălalt lot, compus din **Vasile Pinciu, Oscar Recer** și **Alexandru Bozan**, se pregătește în R.F.G., călăreții avînd la dispoziție cai de valoare.

Din sportivii celor două loturi, în urma verificărilor ulterioare va fi posibil să se stabilească în mod cert, dacă vom dispune de forțe capabile, să concureze la J.O.

De altfel, avîndu-se în vedere că nu se pot emite pretenții pentru întrecerea individuală, unde se prezintă călăreți de talia lui **David Broome** — campion mondial în 1970 —, **Hans Winckler** — campion mondial în 1954 și 1955, campion olimpic în 1960 —, **Pierre d'Oriola** — campion olimpic în 1952 și 1964 —, **Raimondo d'Inzeo** — campion mondial în 1956 și 1960 —, **William Steinkraus** — campion olimpic în 1968 — ceea ce se vizează este prezența în „Cupa Națiunilor" pe echipe.

TÎRZIE SCHIMBARE DE GENERAȚII LA DRESAJ

Dacă la concursul complet și la obstacole, situația actuală oferă speranțe îndreptățite, la **dresaj**, din păcate, ele sînt inexistente. Deși dispunem de specialiști în dresaj, cu o bogată experiență **(Iosif Molnar, Nicolae Mihalcea** și **Dumitru Velicu**, la care putem adăuga pe mai tinerii **Dumitru Bădulescu, Eugen Cotan, Daniela Molnar)**, din cauza neînlocuirii la timp a vechii generații de cai (Bolero, Argint, Șeic). nu dispunem — în prezent — de elemente capabile să execute o progresie olimpică. Avem cai tineri care însă au confirmat doar în probe ce nu sînt incluse în programul J.O. Și cum un ciclu de pregătire durează 6 ani...

Pozițiile cucerite de călărețiii din U.R.S.S. **(Ivan Kizimov** — campion olimpic), R.F.G., R.D.G., Elveția, Anglia, pot fi cu greu atacate dacă lotul nu va fi dotat, încă de pe acum, cu cai necesari. Și cînd afirmăm aceasta nu ne gîndim la 1972, nici la 1976, ci la mai tîrziu, mai ales că la dresaj vîrsta sportivilor este totdeauna mai mare. Dar, totul trebuie început încă în acest an, deoarece, dacă nu se va proceda astfel, dresajul va bate pasul pe loc, decalajul valoric mărindu-se din ce în ce mai mult.

volei

Vă prezentăm campioana României:

STEAUA A CUCERIT PENTRU A 7-a OARĂ TITLUL...

- **Un essaiaveraj impresionant: 383—130**
- **Campionul eficacității — Radu Durbac: 153 de puncte!**
- **O performanță apropiată de a Bezièrs-ului, campioana Franței**
- **Darul oferit de club echipei campioane: un teren cu o tribună de 2 000 de locuri**

Echipa de rugby **Steaua București**, campioană a țării pe anul în curs, realizează pentru a 7-a oară acest succes: 1949, 1953, 1954, 1961, 1963, 1964 și 1971. Este o performanță notabilă care demonstrează marile virtuți ale XV-ului militar și implicit ale omului care îl pregătește, antrenorul **Petre Cosmănescu.**

Înainte de startul în campionat Steaua nu își propusese decît ocuparea unui loc între primele trei echipe, în vecinătatea apropiată a Griviței Roșii și a lui Dinamo, formații de frunte ale rugby-ului nostru. Un asemenea obiectiv apărea firesc, dacă ținem seama de faptul că echipa militară suferise unele modificări de structură: ea nu mai beneficia de serviciile lui **Ciobănel**, plecat la Angoulême și, în același timp, fuseseră promovați o serie de jucători tineri ca **Budică, Suciu, Dumitru Iancu** (din lotul de juniori al Stelei), **Teleașă, Achim, Tața, Iordănescu, Pintea, Pop** și **Giba.** Cu alte cuvinte, două treimi din efectivul echipei aveau să fie alcătuite din jucători noi, neexperimentați. La ora începerii campionatului, problema nr. 1 a echipei era aceea a omogenizării. De aici prudența antrenorului, măsurarea veleităților.

În ciuda unei asemenea stări de fapt, Steaua, totuși, n-a abordat în espectativă meciurile din campionat, ci a acționat, chiar în partidechei, cu mult aplomb. În tur ea n-a capotat decît o singură dată, la Dinamo (0—3), iar în retur, de asemenea, o dată, cu 9—11 la Politehnica Iași — surpriza competiției — cîștigînd în schimb... dialogul cu Grivița Roșie (6—3) și Dinamo (18—14). După ultima etapă a campionatului, Steaua a întrunit nu numai cele mai multe puncte (59), ci și cel mai spectaculos essaiaveraj: 383—130. Statistic vorbind, înseamnă că echipa noastră campioană a realizat 17,3 puncte de meci, ceea ce constituie o proporție apreciabilă.

Fiindcă ne aflăm la capitolul statistic, vom mai aminti faptul că, din cele 383 de puncte realizate de Steaua, 63 au fost încercări. Aceasta înseamnă că aproape 50 la sută din punctele campioanei au fost obținute în urma unor acțiuni net ofensive, tapt care reflectă și orientarea echipei. 51 dintre încercări se datoresc liniei de treisferturi, a cărei colaborare cu compartimentul înaintării a fost și mai rodnică în raport cu anii precedenți. Campionul încercărilor este jucătorul-aripă **Braga** (21), urmat de **Teleașă** (13), **Radu Ionescu** și **Durbac** (cîte 5), dar cel mai eficace jucător al echipei a fost **Durbac** — 153 de puncte: 5 încercări, 26 de lovituri de pedeapsă, 4 drop-uri și 23 transformări. Îl secondează **Braga** (63 p), **Mateescu** (41 p) și **Teleașă** (39 p).

Chiar și în afara întrecerilor din campionat, Steaua a realizat essaiaveraj-uri pozitive: 42—37 în partidele internaționale și 46—9 în „Cupa de iarnă", prologul returului campionatului autohton. Din toamnă și pînă la finele sezonului competițional Steaua a susținut un număr de 43 de întîlniri, cu una mai puțin decît Bezièrs, campioana de rugby a Franței. Antrenorul Cosmănescu a convocat lotul echipei la cîte 4 antrenamente pe săptămînă, ponderea avînd-o pregătirea fizică generală și specifică. De aici rezidă și forța de joc a XV-ului militar, care — după aprecierile medicilor — ar mai fi putut rezista ritmului impus de sistemul competițional, cel puțin încă două săptămîni. O dovadă a acestui fapt o constituie și aportul jucătorilor de la Steaua, care au evoluat în cadrul selecționatei divizionare, recent, în partida cu Angoulême (Pop, Șerban, Postolache, Achim, Tața, R. Ionescu, Durbac).

De bună seamă că problema omogenizării echipei n-a însemnat decît o falsă alarmă. Succesele repurtate de Steaua atestă că o asemenea problemă-cheie a fost rezolvată prompt și în ansamblul echipei dar și pe posturi fixe. Suciu a reușit să-l suplinească cu brio pe Braga, Pop pe Bucur, Enăcescu pe Ciobănel. Chiar și foarte tînărul Tața a fost la înălțime, pe postul lui Mateescu, într-un meci decisiv, cel din retur, cu Grivița Roșie.

În campionatul care s-a încheiat Steaua a utilizat următorul lot: linia I — **Ciornei, Bucur, Gheorghe Mircea, Pop.** Linia a II-a — **Șerban, Postolache, Pintea, Giba.** Linia a III-a — **Bălțărețu, Achim, Enăcescu.** Mijlocași — **Giugiuc, Mateescu** (căpitanul echipei), **Tața.** Aripi — **Braga, Radu Ionescu, Teleașă.** Centri — **Ghiță Dan, Budică, Suciu, Dumitru Iancu.** Fundași — **Durbac, Iordănescu.** Dintre aceștia, 7 au susținut toate cele 22 de meciuri ale campionatului **(Mateescu, Bălțărețu, Postolache, Gheorghe M., Șerban, Achim** și **Ghiță D.)**, trei au jucat în 21 de meciuri **(Braga, Ciornei, Enăcescu)**, doi în 20 de meciuri **(Durbac** și **Giugiuc).**

Acum, lotul campioanei se află într-o etapă de binevenită refacere, pînă la 20 iulie, după care vor fi reluate pregătirile pentru ediția viitoare a campionatului.

☆

Înainte de a încheia aceste rînduri, ne facem o plăcută datorie din a sublinia sprijinul pe care echipa de rugby l-a primit din partea conducerii Ministerului Forțelor Armate, a președintelui clubului Steaua **(col. Maximilian Pandele)** și a biroului de secție (președinte, general **Emil Ștefănescu)** din care fac parte o serie de foste glorii ale rugbyului nostru ca **Mărgărit Blagescu, Carol Kramer** și **Ion Danciu.** Preocuparea pentru a asigura echipei condiții optime de pregătire va exista și în viitor, de vreme ce se fac substanțiale eforturi pentru ca rugbyștii să fie beneficiarii unui teren prevăzut cu o tribună (capacitate 2 000 de locuri), cu material și echipament sportiv și, în general, cu o recuzită corespunzătoare unei formații situate, de ani de zile, în elita rugbyului românesc.

Adresînd sincere felicitări rugbyștilor de la Steaua pentru frumoasa performanță obținută, le urăm în același timp noi succese de prestigiu, pe măsura talentului și capacității jucătorilor și a antrenorului lor, a stimei de care ei se bucură, a grijii cu care sînt înconjurați.

Tiberiu STAMA

Trăgătoarea principală Florentina Itu, într-o fază de atac, în meciul România-Cuba.

volei

În tabăra lotului feminin

ÎN COPOU SE FĂURESC SPERANȚELE PENTRU EUROPENE

Decor de toamnă tîrzie, cu ploi reci și rafale pătrunzătoare, în Iașul acestor zile, gazdă „națională" feminine de volei care s-a reunit aici pentru pregătire în vederea turneelor internaționale și a europenelor. În această ambianță, cele 14 componente ale lotului descind zilnic, dimineața și după-amiază, din Piața Unirii, acolo, în sala Voința, pentru obișnuitele antrenamente. Nici o absență: au sosit în tabără și ultimele întîrziate pe care sesiunea de examene le reținuse în București, Timișoara și... Iași. Antrenorii respiră, în sfîrșit, ușurați. De-acum pot lucra... în plen. Dis de dimineață, mica sală ieșeană vuiește de zgomotul pașilor, mingilor sau comenzilor date de cei doi antrenori. Pregătirea are caracter de individualizare. Exerciții pentru sporirea capacității de efort, pentru corectarea unor execuții tehnice, încercări de scheme tactice pe care antrenorii vor să le desăvîrșească spre a fi utilizate în confruntările viitoare... La fileu, coordonatoarea Eugenia Rebac se pune de acord cu un grup de trăgătoare, sub privirile exigente ale antrenorului N. Roibescu. Într-un colț al sălii, „principala" Florentina Itu lucrează singură pentru dezvoltarea forței în brațe: sute de exerciții cu cărămizi în chip de gantere. Alături de noi, pe margine, soțul ei — antrenor de volei — o privește oarecum deconcertat. **„Lucrează exagerat de mult pentru brațe — ne spune gînditor — și uită că are nevoie în joc și de... picioare".** Este unul dintre spectatorii fideli ai antrenamentului, alături de alți amatori de volei, care înfruntă ploaia cînoasă pentru a veni să vadă fetele. **„Nu știu de ce, dar nu prea sînt optimist în ce privește izbînzile care se așteaptă la europene de la echipa de fete"**, adaugă el la un moment dat. Alături, voleibalistul Moșescu, venit din Bacău la examene, este de altă părere: **„Mi se pare că nu am avut niciodată o echipă feminină așa de bună și este imposibil ca aceste fete să nu facă o figură strălucită la „europene".** Aprecieri contradictorii care se fac zi de zi pe marginea terenului, în sala Voința...

☆

După-amiază, din nou în sală, pentru un joc de antrenament pur cu faimoasa garnitură a R.P.D. Coreene, care a poposit în acest scop la Iași, unde va rămîne pînă la turneul internațional de la Varna. Meciul este plăcut, deși miza lipsește, echipa noastră merge bine în atac, unde Mariana Popescu, Rodica Popa sau Florentina Itu realizează acțiuni admirabile. Rebac, căreia încă nu i-a trecut supărarea după mai slaba comportare de la Balcaniadă, se „răzbună" prin pase de exactitate milimetrică, prin plasare inteligentă și dirijări inspirate... Dar, adversarele fetelor noastre — mereu serioase în joc, chiar și cînd este vorba de antrenament, — au o apărare fantastică, posedă virtuozități acrobatice... Sala este aproape plină și în tribune se reaprind discuțiile, după cîte o fază lungă, care smulge ropote de aplauze. Lupta este echilibrată, dar finalurile de set aparțin aproape întotdeauna medaliaților cu bronz la mondiale. La sfîrșit de set, specialiști și nespecialiști exprimă diverse opinii. **„Tot linia a doua e deficitară. Fetele noastre consideră că, o dată ieșite de pe fileu, nu mai sînt în joc. Cum să cîștigi cu numai jumătate din echipă?** reflecta un spectator ieșean. Avea dreptate. Fetele din linia a doua sînt surprinse prea des în... ofsaid. **„Nici apărarea la fileu nu merge ca lumea** — era părerea antrenorului bucureștean Mircea Zelinschi, aflat în ziua aceea la Iași. **La multe jucătoare, poziția mîinilor, înaintea efectuării blocajului, este incorectă. Așa nu se poate realiza un blocaj eficient și e firesc ca atacul adversarelor să găsească breșe sau să surprindă"...**

Antrenorul Roibescu studiază atent jocul, deplasîndu-se în toate colțurile pentru a vedea mai bine și pentru a da indicații. Din cînd în cînd oprește meciul, pentru a face schimbări în sextet. La „masa presei", celălalt antrenor, Nicolae Meadu, face radiografia meciului, notînd îndeosebi deficiențele sau reușitele jucătoarelor.

☆

Seara, după meciul de antrenament, ne întîlnim cu cei doi antrenori. Ne surprind oarecum cu optimismul robust pe care-l arborează, dar ne dau și explicațiile de rigoare. **„Nu este încă vremea să vorbim de echipă** — începe antrenorul Roibescu. **Aici facem mai mult individualizare, punctată de pregătire fizică. Pe urmă, formația R.P.D. Coreene, cu care ne antrenăm cîteva zile, este una dintre cele mai bune din lume. Greșelile care se comit țin de atenție și vor fi eliminate curînd, cînd ne vom reîntîlni pentru pregătirea tactică de omogenizare. Deocamdată, ne axăm pe volum și vom continua încă mult timp pentru a nu aduce pretimpuriu în formă echipa ca apoi, în timpul europenelor, să pățim ca anul trecut, la mondiale, cînd, în momentul cel mai important, jucătoarele noastre se aflau în... coborîre. Acum sîntem mulțumiți de felul în care fetele au răspuns solicitărilor, de disciplina statornicită, de schimbarea mentalității unora dintre ele. Cu o disciplină strictă, o echipă, zic eu, nu poate să nu obțină rezultate mari. Și o să vedeți că nu sînt vorbe în vînt".**

Să sperăm că antrenorilor lotului feminin le va da dreptate importanta competiție, care este campionatul european, poate decisivă pentru destinele echipei noastre.

Aurelian BREBEANU